

BEETHOVEN

GUIA MUSICAL 1973-74 13

un Martini...es más

Un vermouth es un vermouth,
un Martini es más.
Un Martini siempre tiene
la vida alrededor.
... Algo más para beber,
para vivir.
Un Martini... es más.

¡Claro que sí!

Martini & Rossi
Milano - Italia

EDITORIAL

ENTREACTES DE CONCERT

El món viu i contrastat de la música té a Barcelona, també, el seu petit bastió. Entre muralles de conformisme, de passivitat o d'indolència, la normativa diària germina una determinada i concreta acció musical. Acció, evidentment, condicionada a una problemàtica prou específica i peculiarista per a conferir-li una especial individualitat. L'atenta consideració del fet cultural ens precisaria les característiques que configuren el fenomen musical a la ciutat. És un estudi que caldrà portar a terme algun dia amb meticolós rigorisme. N'obtidríem un beneficiós replantejament. O si més no, de prevaldre encara l'immobilisme, ens enfrontaríem clarament a una realitat sense mixtifications. No sembla utòpica la reconsideració d'un status quan hom és conscient que d'uns resultands pot néixer una millor orientació.

Barcelona aporta unes especials vinculacions a la música, i així en conforma una peculiar imatge. Qui no sàpiga comprendre-ho ignora, doncs, el fet socio-musical que defineix una determinada àrea o grup humà. La lectura d'un llibre recent: «Entreactes de concert», de Manuel Valls, aclareix aquesta realitat. Fet curiós: des de fa uns anys, els escassos llibres sobre temàtica musical vénen signats

per Manuel Valls. És prou simptomàtic i important per a prestar-hi atenció. Si volem conèixer la vida musical —històrica, sociològica o simplement anecdòtica— del país hem de recórrer a la bibliografia de Manuel Valls.

«Entreactes de concert», títol molt suggeridor, és una recopilació dels articles editorials publicats a aquesta mateixa pàgina des de 1966 fins a 1972. D'entrada no representa la descoberta d'una novetat en el pensament de l'autor. És un recorregut pel camí que coneixem, encara que per a molts —en aquesta cas i paradoxalment, per desgràcia!— pugui tenir caràcter de novetat. És un comentari oportú, incisiu, aclaridor, intel·ligent, a un moment determinat, concret. Moment que és la realitat d'aquest període localista, però tractada amb una universal amplitud i confrontació. Entre altres qualitats aporta el just sentit i recta valoració del fet i de la problemàtica musical, no exempta d'ironia.

El volum és dedicat a Antoni Sàbat que, segons expressió de Valls, l'ha «forçat a escriure la majoria de les pàgines». En tot cas, un bell i profitós acte de força.

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALÀ ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 329 11 04
Barcelona-3

EXISTEIXEN LES GRANS MARQUES; ELS GRANS LLANÇAMENTS. NO ES AQUEST EL NOSTRE CAS. EL PLANTEJAMENT DE LA NOSTRA TASCA ES DIFERENT. ENS PROPOSEM OFERIR UNA NOVA MUSICA I UNS INTERPRETS MES PREOCUPATS PER L'AUTENTICITAT QUE NO PAS PER LA GRAN POPULARITAT. EN AQUESTA LINIA ESTAN LES PROPERES EDICIONS QUE ESTEM PREPARANT I QUE, BEN AVIAT, SORTIRAN AL CARRER.

harmonia mundi

- Quartets de Schumann, pel Quartet Bulgar Dimov (Album de 2 discos)

- Clàssic i contemporani (Haendel, Viveldi, Martin...)
- Bella Bartok: Divertiment i 12 miniatures per l'Orquestra de Cambra de Sofia i 5 cançons per cor de nens.
- Litúrgia ortodoxa eslava.
- Prokofiev, Sonata per violí i piano n.º 1.
- i més endavant, l'enregistrament integral de Khovantchina, per la Opera de Sofia (Premi Mundial del Disc a Montreux 1973).

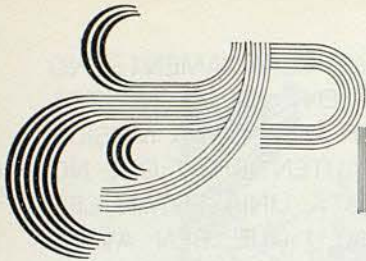
DELLER RECORDINGS

- Amb obres de Purcell, Monteverdi...

US VOLEM RECORDAR TAMBE, LA RECENT SORTIDA DEL DISC

- LEONORA MILA AMB L'ORQUESTRA NACIONAL DE L'OPERA DE MONTECARLO (AZ-70/10)

EDIGSA

RESENCIA

TRIO BEAUX ARTS

Prendre contacte amb les interpretacions que aquest trio, que ha passat per Barcelona fa ben poc, ens ha brindat. m'ha portat a pensar una bona mica en quelcom que ens és habitual: en el fet que, així com estem totalment d'acord a conèixer nous solistes, nous conjunts d'interèrs i fin i tot nova música, que ens dol que passin per alt per a molts afeccionats els recitals de molt bons intèrprets, sols pel motiu que el seu nom no «sona» entre nosaltres... això no obstant, davant la circumstància de voler adquirir qualsevol gravació discogràfica, sentim una marcada tendència a cercar les que siguin interpretades o dirigides per gent coneguda, tot i que no hagin participat mai en la vida musical de Barcelona, en molts casos.

Tot aquest preàmbul ve a compte pensant en el Trio Beaux Arts, de Nova York. Desconeguts per una gran majoria de nosaltres, la seva interpretació tan acurada i plena de musicalitat ha sorprès i entusiasmat a la majoria.

—No oblidí que fa molts anys que treballem junts. La convivència musical, junt amb la humana, han donat uns resultats que són els que volem obtenir.

—En aquest camp de la música de cambra, hi ha tantes i tantes coses interessants...! (És el violoncel del grup qui parla.) A més, no és sols un fenomen que s'observi aquí, a Espanya: la música de cambra té en altres països molts entusiastes, però també hi ha un gran nombre d'afeccionats que prefereixen escoltar obres orquestrals. Jo he treballat en aquests diferents aspectes de la música, com els meus companys. I puc dir-li que, tot i fer de solista innumerable vegades, amb orquestra, em sento molt més a gust fent trio amb ells. (Els altres dos ho corroboren igualment.)

Ara és el pianista qui intervé:

—Fa dinou anys que toquem junts; de vegades ens cal separar-nos per mor d'atendre les nostres classes, que tenim en diferents llocs d'Amèrica. Però mai no hem interromput el treball, pràcticament; el contacte és constant. El treball, l'activitat d'estudi, no la deixem mai. En tot cas, queda una mica més espaiada del que és normal, però sempre procurem no treballar separatament. D'aquí ve que, personalment, em senti tan completa-

ment satisfet de fer aquest vessant musical: el trio. Tot i la gran responsabilitat que representa dur a terme una interpretació en la qual cada instrument és ell sol, únic cantaire de la seva partitura, que complementa la part dels altres dos... Hi frueixo més encara que quan he fet de solista amb grans orquestres i importants directors. Tot i la comoditat, podríem dir-ne, que quan ets el «solista» tothom està pendent de tu, i hom ho està de la música, naturalment. Però continuo dient que quan toquem tots tres, és com si absorbís la música no sols per l'oïda, sinó que el que toquem amb els companys, penetres per tots els porus de la meua pell... És ben cert el que diu: observant-lo mentre toca Ravel, Brahms o Beethoven, amb els seus amics, m'adonava que en molts moments, amb la boca entreoberta, el cap girat cap al violí com per escoltar més bé algunes vegades, o d'altres mirant quasi fixament el violoncel, feia la impressió que s'omplia més encara del so que entre tots tres extreien dels instruments.

Isidore Cohen, el violí ha comentat poc després:

—Quant a aquesta qüestió de les gravacions discogràfiques, no es pensi; ja fa bé de desconfiar de segons quines! Tot i que, naturalment, molta gent ben bona musicalment, és pràcticament desconeguda en molts països. Però tingui en compte que una bona marca discogràfica, difícilment encomanarà la responsabilitat d'una gravació a un conjunt o a un artista que no sigui de tota la seva confiança!

Els qui no tenim gaire memòria, crec que hauríem de tenir una llibreteta especial per anotar-hi els noms de gent com els qui formen el Trio Beaux Arts i d'altres que de fa temps les entitats organitzadores dels concerts a Barcelona ens fan arribar. I... o bé estudiar-nos de memòria els noms d'aquests intèrprets excepcionals, dels qual no teníem noves molts de nosaltres, per tal de seguir la seva vida interpretativa, i adquirir-ne el corresponent disc, o consultar la llibreteta cada vegada que decidim d'ampliar la nostra discoteca i cercar on sigui les gravacions fetes per artistes d'aquesta categoria i fidelitat musicals.

MARIA TERESA GIMENEZ

Royale Ambrée
un halo de irradiante frescor

LEGRAIN
PARIS

Después del éxito triunfal de su presentación,
de nuevo en Barcelona el

TRADITIONAL
JAZZ
STUDIO
PRAGA

Director:
PAVEL SMETACEK

Del 27 de febrero al 8 de abril, efectuará 40 actuaciones en España

Organización: A. Sanz jr.

Domingo día 3 de marzo de 1974, a las 18,15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Localidades en las taquillas del Palau, a partir del día 25 de febrero
de 17 a 21 h.

CONCIERTOS

ORFEÓ CATALÀ. — El domingo día 24, por la tarde, el Orfeó Català dará la segunda audición del concierto dedicado a los socios de la entidad. El programa, de alto y positivo interés, está integrado por obras características de Ll. Millet, J. Noyon, Ll. M.ª Millet, F. Pujol, Rimsky-Korsakoff, Morera, Vives, Cabané, Civil, Lynn, Mendelssohn y Mateu Fletxa. Además del maestro Lluís M.ª Millet, intervendrán en la dirección de diversas obras quienes con él más directamente colaboran en las tareas de preparación artística del Orfeó: Adolf Cabané, Lluís Millet y J. López Esparbé.

IV SEMANA DE NUEVA MÚSICA. — Tras el éxito de las audiciones hasta el momento celebradas de la «IV Semana de Nueva Música» organizada por la Comisaría de la Música, esta destacada manifestación finalizará con dos conciertos de excepcional interés. El domingo día 24, en la Capilla del Antiguo Hospital de la Santa Cruz, actuará el conjunto Pro Arte Ensemble de Graz dirigido por Karl Ernst Hoffman; esta agrupación es, sin discusión alguna, una de las mejores formaciones corales de cámara de los países germánicos; se presentará en nuestra ciudad con un programa de gran calidad (obras de J. Antunes, A. González Acilu, G. Ligeti, M. Peragallo, I. Xenakis). La «Semana» se clausurará en el Palau el lunes día 25, con la actuación de Ars Nova, bajo la dirección de Marius Constant y la intervención de Sylvio Gualda, como solista de percusión, con un programa integrado por obras M. Constant, L. Dao, J. P. Drouet y A. Bertomeu.

ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL. — El día 26 de febrero, la Asociación de Cultura Musical, prosiguiendo en la línea de presentar a sus afiliados artistas y agrupaciones de auténtico rango internacional, ofrecerá en el Palau una actuación del célebre Cuarteto Estatal Búlgaro, una de las mejores formaciones de cámara del este europeo. En programa «Cuarteto op. 64 núm. 5» de Haydn, «Cuarteto op. 18 núm. 3» de Beethoven y «Cuarteto 'La Muerte y la doncella'» de Schubert.

ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. — El próximo concierto de la Orquesta Ciudad de Barcelona tendrá lugar en el Palau de la Música Catalana los días 2 y 3 de marzo (sesiones de tarde y matinal, respectivamente) y será dirigido por el titular de nuestro conjunto sinfónico, Antoni Ros Marbà. Intervendrá como solista el pianista Ramon Coll, uno de los más destacados intérpretes de nuestro país; su carrera ha tenido una brillante ratificación en sus reiteradas colaboraciones con las más importantes orquestas del momento presente y con su dedicación a las tareas docentes. Ramon Coll —cuya última actuación en el Palau con la Orquesta Ciudad de Barcelona fue el día 27 de abril de 1969 bajo la dirección de Rafael Ferrer— será en esta ocasión el solista del «Concierto núm. 1 para piano y orquesta» de Liszt. Junto con esta obra, el programa constará de «Ocho piezas para orquesta» del joven compositor Albert Sardà y la «Sinfonía núm. 3 'Heroica'» de Beethoven.

JOSEP ANSELM CLAVÉ I LA SEVA ÈPOCA (1824-1874)

El centenari de la mort de Josep Anselm Clavé s'escau en un moment poc propici per a la seva música, però no passarà desapercebut del tot gràcies a la impressionant biografia que acaba de publicar Josep M. Poblet. La força popular del músic, fomentada en la constitució de les societats corals que n'han mantingut el culte fins als nostres dies, ha estat el fonament del moviment musical a Catalunya, i sobretot del cant. Dels cors multitudinaris del segle passat, sortiren, superant-se, els orfeons del primer terç del segle actual, i d'aquests, per selecció, les corals reduïdes dels nostres dies. Clavé i els seus cants són al dedins d'aquesta evolució; ell la inicià, i es pot dir que va seguir-la amb la seva obra mateixa, de les polques i pastorelles corejades a les grans peces descriptives que encara hem escoltat. Cap músic —dirigent ni crític— no ha deixat de reconèixer el primicer mestratge; ni cap historiador de la Renaixença i el seu desplegament, intel·lectual i cívic, no ha deixat d'entreveure-hi el rastre del músic, escriptor i polític. Poblet, que continua fent les seves aportacions a la història d'aquella època, s'ha deixat endur per l'home íntegre i total. I potser això li apaga la part anecdòtica i importantíssima de la creixença de les societats corals, a partir de la primera societat, que s'anomenà «La Fraternidad» per convertir-se aviat en «El Eco de Euterpe». Potser tot plegat va anar molt de pressa, com si respongués a una avidesa col·lectiva, que ell sabé copsar. Per això el biògraf, amb cert, es dedica a descriure'n l'ambient, entre els jardins que havien d'ésser el Passeig de Gràcia, i les inquietuds i bullangues dins la Barcelona d'aleshores, emmurallada, però amb un incontenible afany de creixença. I d'obrir-se al món.

Un dels qui més devia portar-lo era el jove Clavé, que lluita contra les dissorts personals, per enfortir-se en ell i afermar les idees de dignitat i de reivindicació que fermentaven. La creació de la primera entitat coral venia d'ací. Però no hauria anat tan amunt si el fundador no hagués estat un destre conductor de les masses. Poblet ens el presenta en aquest medi, amb tota la força que es concentra en aquell any 1859, que Monturiol submergeix el seu «Ictíneo», i que veu la restauració dels Jocs Florals. Clavé, que ja havia compost *La font del roure* i altres cançons en català, es movia en el clima polític, que era el seu, escrivint tota mena de publicacions i soflames, dins la incipiència catalanista encara inconfessada, i la republicana, que proclamaven amb cants, fervor i

exemple. Tots els amics de Clavé són personatges significats en aquest moviment. I ell, que també ho era, s'hi ha vist empal·lidit fins ara per la magnitud de les aportacions que hi feia amb la música i els cors. En Josep M. Poblet ha posat en primer terme l'home i el polític, i ha sortit amb les penes en què va viure, i les deportacions que sofri; l'esperit d'aventura, conjugat amb l'arrogància i la lleialtat; capaç d'ablanir el general Concha i de dialogar amb la reina...

El gran moment del músic Clavé, mirat des d'ara, deu ser quan fa cantar els pelegrins de *Tanhäuser*, per primera vegada a Barcelona, i en català, l'any 1860. S'avançava de vint anys a l'estrena de l'òpera sencera, i promou mig segle d'efusions wagnerianes.

L'hora política de Clavé va ser després del 1868, quan presidí la Diputació de Barcelona —on mostrà dots d'eficiència en l'administració pública— i per fi, com a Delegat del Govern republicà a Tarragona i com a Governador Civil de Castelló de la Plana, càrrec que exercí amb beneplàcit i fidelitat, fins a la caiguda de la República.

I és a Castelló de la Plana, nogensmenys, abans que la mort se l'endugués massa d'hora, on la música de Clavé assoleix l'expressió popular i literària, i plena de sentiment, i també del seu moment millor, en els *Goigs i planys*. No és pas de les peces que els nostres orfeons han preferit, en els darrers anys que en cantaven. Però deu ésser una de les que mereix d'ésser desempolsada amb motiu del centenari actual, i reviu com els optimistes *Xiquets de Valls*.

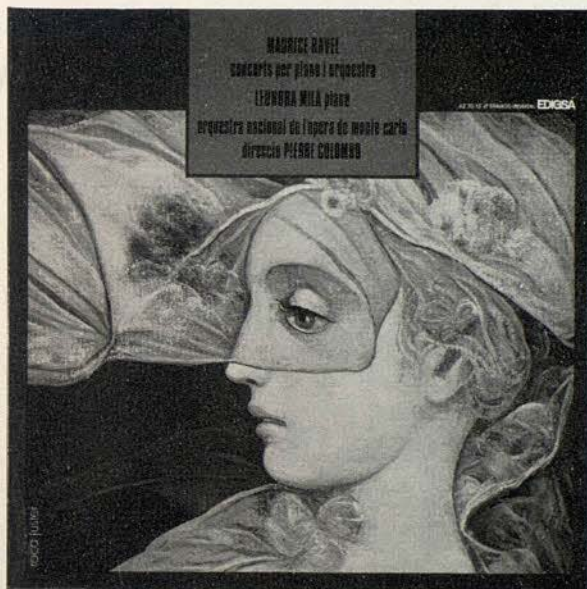
Un dels mèrits capitals del llibre de J. M. Poblet ha estat, doncs, de fer renèixer l'home d'una manera tan intensa, apurant les biografies apassionades o informatives que ja existien, en els detalls que ha trobat més verídics. Ha pogut treure'n un llibre atraient i ple de documentació. Molta n'hi ha aportat, i en bona part absolutament inèdita, trobada tan a prop com a l'arxiu de l'Orfeó Català, dins un fons probablement dels primers temps de l'entitat, amb dibuixos procedents de l'Apel·les Mestres (el qual en la juvenesa havia estat col·laborador de Clavé, i en fou el primer biògraf) i d'altres adquisicions més recents. Poblet fa constar la procedència i en ressalta el valor, així com agraeix l'ajuda del senyor Mateu Piguillem, que sap tots els secrets i tresors que hi ha als arxius de la casa, augmentats encara amb les entrades dels darrers anys. És mèrit i paciència dels biògrafs saber trobar tants de papers, i és una generosa invitació a servir-se'n per part dels qui els detenen.

* per Josep M.ª Poblet (Ed. DOPESA, 1973)

ravel

concert per a la mà esquerra

concert en sol major

piano **leonora milà**
**orquestra nacional de l'opera
de monte-carlo**

direcció **pierre colombo**

EDIGSA

J. RICOMÀ

Guitarres TAURUS

Pianos

Instruments de percussió

Música

Flautes dolces

Balmes, 426

Telèfon 2117450

BARCELONA-6

VIDA MUSICAL

CONSERVATORIO SUPERIOR MUNICIPAL DE MÚSICA. — Dentro de la interesante serie «Sábados Musicales» tuvo lugar la quinta sesión del presente curso a cargo del Quinteto de Viento «Aulos» integrado por Josep Maria Brotons (flauta), Robert Julià (oboe), Alfons Reverté (clarinete), Eduard Bazaco (fagot) y Manuel Barea (trompa). En programa, obras de Haydn (Divertimento en si bemol), Beethoven (Quinteto op. 71), Goeb (Prairie songs), G. Pierné (Pastorale op. 14 núm. 1), Ch. Stainer (Scherzo) y la sardana «Pastoral» de Juli Garreta transcrita para quinteto de viento por J. M. Brotons.

JORDI VILAPRINYÓ. — En la sede del Orfeó Atlàntida tuvo lugar un interesante recital de piano a cargo del joven intérprete Jordi Vilaprinnyó, quien demostró sus innegables cualidades con un programa exigente y riguroso: obras de Bach, Beethoven, Brahms, Debussy, Mompou y Chopin. Jordi Vilaprinnyó —distinguido en dos ocasiones con el segundo premio del concurso de piano organizado por Juventudes Musicales de Vilafranca del Penedès, Mención de Honor en grado elemental y Premio de Honor en el octavo curso de piano del Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona— acreditó en esta nueva audición una sólida preparación y un nota-

bilísimo dominio técnico del instrumento, junto con una refinada musicalidad en el planteamiento de las versiones.

ACTIVIDADES CORALES. — Entre las últimas actuaciones de nuestras entidades corales, merecen ser destacadas las siguientes: Coral l'Harmonia (Valls), Orfeó Metropolità y Coral Canigó (St. Medir, de Barcelona), Orfeó Reusenc (Reus), Coral Boixerica (Terrassa), Coral Polifònica de Calella (Canet de Mar), Cor Montserrat (La Garriga), Coral Càrmina (Orfeó de Sants), Orfeó Lleidatà (Montserrat).

SECRETARIAT DELS ORFEONS DE CATALUNYA. — El Secretariat dels Orfeons de Catalunya ha difundido entre las entidades adheridas un interesante informe sobre los «Grups de Corals intermèdies». En el panorama de nuestra música coral —de potente y pujante vitalidad— cobran cada día más importancia estos grupos que aglutinan a quienes no pueden seguir integrados a las corales infantiles sin poder, tampoco, incorporarse a las corales de adultos. El documento analiza los objetivos de estos «Grups intermedis» —los cuales tienen entidad propia y no son, en modo alguno, tránsito entre una coral infantil y una adulta—, su estructura y su funcionamiento.

MUSICA 73

LAS PALMAS DE GRAN CANARIA. — La comisión organizadora del «I Concurso Internacional de Canto Lírico 'Alejandro del Castillo'» ha hecho público las bases de la convocatoria del certamen que forma parte del ambicioso «Festival de Las Palmas 1975». Las pruebas selectivas y de clasificación se celebrarán en Madrid (días 2, 3 y 4 de diciembre) y en Las Palmas (días 7 y 31 de diciembre). La fecha de inscripción para el concurso ha sido fijada en el plazo comprendido entre el 1 de marzo y el 15 de noviembre. Para toda clase de detalles complementarios, los interesados pueden dirigirse a la secretaria del concurso (C/. Concepción Arenal, 20, Edificio Cantabria, Las Palmas).

MUNICH. — Del 3 al 20 de septiembre se celebrará la 23 edición del «Concurso Internacional de Música» dedicado a canto, flauta, trombón, dúo de pianos y dúo de violín y piano. Para toda clase de detalles e informaciones, dirigirse a la secretaria del concurso «Bayerischer Rundfunk, D 8 München, 2».

PARÍS. — Bajo los auspicios de l'«Association Française d'Action Artistique», del 8 al 12 de junio tendrá lugar la celebración del «Concurso Internacional de Canto de París» cuyo secretariado («14 bis, Avenue du Président Wilson, Paris 16ème») enviará a los interesados relación completa de las bases, fechas de inscripción, distinciones y premios a otorgar, etc.

BRUSELAS. — El mundialmente célebre «Concurso Musical Internacional Reina Elisabeth», que está reservado a los pianistas de todas las nacionalidades, y que tendrá lugar en Bruselas en mayo de 1975, ha sido convocado por la secretaria del concurso, que ha hecho público el reglamento por el que se regirá el certamen. El concurso está abierto a todos los pianistas de 17 a 31 años que soliciten participar pidiendo la inscripción bien personalmente bien a través de las autoridades académicas de su país. Las solicitudes deberán llegar al secretariado general del concurso en Bruselas antes del 15 de enero de 1975. El concurso constará de dos clases de pruebas: eliminatorias y final, ambas públicas. Las pruebas eliminatorias comportan dos grados. En el primero, los concursantes deberán interpretar las obras —íntegras o fragmentadas— siguientes designadas por el jurado: seis estudios de virtuosismo, de ellos dos de Chopin, dos de Liszt, uno de Debussy y uno de Prokofiev, Rachmaninoff, Scriabin o Stravinsky; y también una sonata o suite elegida entre las de Beethoven, Clementi, Haendel, Haydn, Mozart y Scarlatti. Los veinticuatro seleccionados en esta primera fase pasarán a la prueba eliminatoria de segundo grado. Los doce concursantes que resulten elegidos en esta segunda prueba son los que pasarán a la final. El primer premio «Gran Premio Internacional Reina Elisabeth» está dotado con 200.000 francos belgas.

NOVO MUSICA

UN
NOU I
MODERN
CONCEPTE
DE
CENTRE
MUSICAL

SCHIMMEL

PLEYEL

GAYEAU

Grard

Dietmann

Mestre Nicolau, 21
Tel. 228 52 94
Barcelona - 6

SONY...Y un romance a pilas y corriente

¡Klik!.,
Mira: yo,... o sea,... quería decirte
que hace tiempo,... bueno, pueees, que...
el caso es que el primer día que te ví,... ¡Pues eso!
Yo tenía ganas de que lo sepas y... como no

me atrevía de palabra, pues te lo digo con este
CASSETTE-CORDER TC - 77K de SONY
que para decir cosas bonitas es único.
¡Ah!, la guitarra de fondo es la mía.
¡Klik!

La ilusión se llama

SONY

DISCOS

SCHUMANN: Kreisleriana, op. 16. Estudios Sinfónicos, op. 13. Wilhelm Kempff, piano. Deutsche Grammophon 2530 317.

En el último número de esta publicación reseñábamos la aparición de una magnífica grabación de Murray Perahia sobre unas obras pianísticas casi olvidadas de Robert Schumann. Hoy debemos insistir nuevamente sobre unas partituras pianísticas de Schumann, muy conocidas ciertamente, pero en una versión que podría muy bien ser definitiva. Nos referimos a la gran maestría de Wilhelm Kempff ante dos de las obras más bellas del romanticismo germánico: Las Fantasías que componen su opus 16 y los definitivos Estudios Sinfónicos.

Kreisleriana está compuesta por ocho pequeñas fantasías autónomas, independientes, pero concatenadas, con un nexo evidente, que las alternancias entre tonalidades mayores y menores contribuye a resaltar. Los doce Estudios Sinfónicos o Estudios en forma de variaciones son quizá las obras más populares de las obras pianísticas de Schumann. Por su virtuosismo y por su carácter de pretendida emulación sinfónica, son obras escogidas por los concertistas.

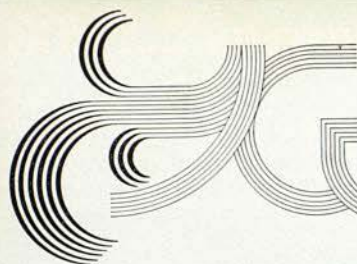
Dentro de la actual temporada, el Palau ha de ser escenario, una vez más, de un recital de Kempff. Sobre todo intento de definir y clasificar la personalidad de tal intérprete. Baste recordar que la cultura, en su faceta musical, debe mucho a un hombre que, sin divismos ni extravagancias, ha sabido como pocos comunicarnos la música, con una simplicidad y elegancia insuperables. Escuchar, por ejemplo, los Estudios Sinfónicos de manos de Kempff (la grabación nos ofrece una preciosa oportunidad) constituye una de las más hermosas vivencias que puede comunicarnos la música.

BARTOK: Conciertos núms. 2 y 3 para piano y orquesta. Orquesta Filarmónica de Nueva York. Philippe Entremont, piano. Leonard Bernstein, director. CBS Estéreo 72737.

En su colección de Obras Maestras, la firma discográfica americana CBS incluye dos de los tres conciertos para piano de Béla Bartók. Espléndido acierto, por cuanto si bien ambas obras se hallan plenamente representadas en el catálogo discográfico, su audición conserva siempre un interés valiosísimo.

Con su segundo concierto Bartók había conseguido un gran reconocimiento como pianista, principalmente fuera de Hungría. En él se evidencia, lejos de todo supuesto cerebralismo, la jovialidad, sinceridad y temperamento del compositor. «Dejemos que la música —escribió— hable por sí misma; con seguridad es lo suficientemente explícita y fuerte como para afirmarse 'per se'». Su tercer concierto, y obra póstuma, fue un regalo de cumpleaños para su esposa Ditta Pásztory que había sido también su alumna. Sabido es que Bartók murió exclamando: «¡El problema es que aún me queda tanto por decir!» Si al menos supiéramos, a su vez, comprender todo lo que dice su música.

Esto es lo que intentan decirnos los intérpretes de la reciente versión de CBS. El pianista francés Philippe Entremont que, a sus 40 años, posee una reputación internacional, protagoniza una versión viva, inteligente y ágil de los conciertos, cautivando por su bello timbre y pulsación. El gran director Leonard Bernstein, ya en las esferas de lo mítico, dibuja con precisión y poesía el encanto de una música subyugante, con un instrumento de tanta calidad como es la Orquesta Filarmónica de Nueva York. Calidad evidenciada «en directo» por los que se dieron cita con ella en el Palau el pasado noviembre. — A. S.

GUÍA DE CONCIERTOS

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
FEBRERO		
23, sábado 17.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona: «Una Marathon Bach» (cuatro horas y media de música de J. S. Bach). Directores: A. Ros Marbà, R. Ferrer y S. Mas. Solistas vocales e instrumentales: M. Alavedra, J. M. Alpiste, M. C. Bustamante, P. Casulleras, M. Cid, G. Comellas, M. Ll. Cortada, F. Chico, P. Figueras, J. Francesch, S. Gratacòs, M. T. Martínez, M. Martorell, X. Sallietti, A. Soler, J. Trotta, E. Vicens. Cor Madrigal y Coral Sant Jordi. (Patronato de la Orquesta Ciudad de Barcelona.)
24, domingo 11 h.	Palau Congressos	Coblas Barcelona, Principal de Llobregat y Popular. (Amics dels Concerts.)
18.15 h.	Palau	Orfeo Català. «Concert dedicat als socis». Obras de Ll. Millet, J. Noyon, Ll. M. ^a Millet, F. Pujol, Rimsky-Korsakoff, E. Morera, A. Vives, M. Fletxa.
18.30 h.	Capella Ant. Hosp. Sta. Creu	Pro Arte Ensemble de Graz. Dir.: Karl Ernst Hoffmann. Obras de J. Antunes, A. González Acilu, G. Ligeti, M. Peragallo, I. Xenakis. (IV Semana de Nueva Música.)
20.15 h.	Parròquia Bonanova	Josep M. ^a Mas Bonet, órgano. Obras de Bach, Reger.
25, lunes 19.30 h.	Instituto Francés	Anne Queffelec, Catherine Collard, piano. Obras para dos pianos de Brahms, Debussy, Mozart, Chabrier, Milhaud.
22.15 h.	Palau	Ars Nova. Dir.: Marius Constant. Sylvio Gualda, percusión. Obras de M. Constant, L. Dao, J. P. Drouet, A. Bertomeu. (IV Semana de Nueva Música.)
26, martes 22.30 h.	Palau	Cuarteto Estatal Búlgaro. Obras de Haydn, Beethoven, Bartok. (Asociación de Cultura Musical.)
MARZO		
2, sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà, Ramon Coll, piano. Obras de Sardà, Liszt, Beethoven. (Patronato de la Orquesta Ciudad de Barcelona.)
3, domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà, Ramon Coll, piano. Repetición del programa anterior. (Patronato de la Orquesta Ciudad de Barcelona.)
18.15 h.	Palau	Traditional Jazz Studio Praga. Dir.: Pavel Smetacek. (Organización A. Sanz, Jr.)
4 al 8 10 h.	Palau	«Història del Soldat» de Strawinsky. (XII Ciclo de audiciones para la Iniciación Musical de los Escolares.)

TEMPORADA 1973-74 - 23 febrero 1974 - Núm. 13 - Edición de 5.000 ejemplares.

Editado por FORUM MUSICAL - Via Laetana, 49, 4.º - Tel. 231 90 01-02.

NOTAS IMPORTANTES: Los actos empezarán puntualmente a la hora indicada. No se permitirá la entrada del público en la sala de conciertos durante la ejecución de las obras. — No está permitido obtener registros o grabaciones magnetofónicas de las obras programadas, así como realizar fotografías o filmes en el recinto del Palau durante la celebración de los actos.

El Banco de la Plaza Cataluña

**A L'ENTORN
de FLOÏD
per a DESPRÉS
de L'AFAITADA**

**PRODUCTES
per a COMPLETAR
la VOSTRA
HIGIENE**

Desodorant
Oli escumós per a bany
Crema d'Afaitar amb brotxa
Crema d'Afaitar escumosa
Xampú
Sabó - Talc

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / Paris / Barcelona